

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 66/2022-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného euroadvokátom JUDr. Ľubomírom Müllerom, Symfonická 1496/9, Praha 5, Česká republika, proti postupu Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 180/2013 a proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaniach vedených pod sp. zn. 2 Co 303/2016 a sp. zn. 2 Co 23/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu elektronickou formou 11. októbra 2021, doplnenou podaniami doručenými ústavnému súdu 23. decembra 2021 a 7. januára 2022, domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 24 C 180/2013 (ďalej len „konanie okresného súdu“) a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 2 Co 303/2016 (ďalej aj „konanie krajského súdu“) a sp. zn. 2 Co 23/2020 (ďalej aj „konanie krajského súdu“, spolu aj „napadnuté konanie“). Súčasne navrhuje, aby ústavný súd prikázal krajskému súdu konať bez zbytočných prietáhov, priznal mu primerané finančné zadost'učinenie v sume 200 eur, a to tak, že okresný súd aj krajský súd mu má zaplatiť sumu po 100 eur, a zároveň sa domáha aj priznania nároku na náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že došlo k porušeniu jeho práv označených v bode 1 tohto uznesenia nečinnosťou a nesústredeným postupom okresného súdu a krajského súdu v napadnutom konaní.

3. Zo sťažovateľom predneseného skutkového stavu a z priložených dôkazov vyplýva, že v napadnutom konaní má procesné postavenie žalobcu a žalobou z 10. septembra 2013 sa proti Slovenskej republike (v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, pozn.) domáhal náhrady škody, ktorá mu vznikla v súvislosti s jeho nezákonným väznením. Okresný súd v sťažovateľovej veci rozhodol rozsudkom č. k. 24 C 180/2013-55 z 28. júna 2016, a to tak, že podanú žalobu zamietol. Rozhodnutie okresného súdu bolo v dôsledku uznesenia krajského súdu č. k. 2 Co 303/2016-65 z 10. decembra 2018 zrušené a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Následne okresný súd rozsudkom č. k. 24 C 180/2013 z 10. októbra 2019 žalobe v celom rozsahu vyhovel. Proti uvedenému rozhodnutiu podala žalovaná odvolanie a právna vec sťažovateľa je v súčasnosti (v čase podania ústavnej sťažnosti, pozn.) vedená na krajskom súde pod sp. zn. 2 Co 23/2020. V tejto súvislosti sťažovateľ akcentuje, že odvolací súd vo veci nekoná a v dôsledku celkovej doby trvania namietaného konania podal 16. mája 2021 predsedovi krajského súdu sťažnosť na prietahy v konaní, ktorú podpredseda krajského súdu vyhodnotil ako dôvodnú a v písomnosti označenej ako „*Sťažnosť na prietahy v konaní – odpoveď*“ č. k. 1 Spr 135/2021 z 8. júna 2021 uviedol, že právna vec sťažovateľa bola krajskému súdu predložená 5. júna 2020 a ku dňu vybavenia sťažnosti nie je o odvolaní rozhodnuté, a to z objektívnych dôvodov spočívajúcich v nadmernom množstve súdnych spisov v príslušnom súdnom oddelení. Podpredseda krajského súdu s odkazom na stanovisko sudkyne spravodajkyne sťažovateľa informoval o predpokladanom termíne rozhodnutia, a to v prvej polovici roka 2022.

4. V závere ústavnej sťažnosti sťažovateľ zdôraznil, že napadnuté konanie má pre jeho osobu zvýšený význam, pretože sa v ňom domáha odškodnenia za svoju nezákonnú perzekúciu (väznenie, pozn.), ku ktorej došlo ešte za minulého režimu. Na podklade prednesených skutočností a namietaného zásahu do jeho práv požiadal o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia.

5. Sťažovateľ následne elektronickým podaním, doručeným ústavnému súdu 23. decembra 2021, informoval, že krajský súd medzičasom rozhodol, a to rozsudkom č. k. 2 Co 23/2020-117 z 29. septembra 2021, ktorým napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil a sťažovateľovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Na zmenu procesného stavu sťažovateľ reagoval aj čiastočným modifikovaním sťažnostného návrhu a ústavný súd požiadal, aby príkaz konať bez zbytočných prietahov adresoval okresnému súdu, keďže krajský súd o odvolaní rozhodol a okresný súd o náhrade trov konania stále rozhoduje. Listinnú podobu pôvodnej ústavnej sťažnosti z 10. októbra 2021, ako aj jej doplnenie z 23. decembra 2021 doručil ústavnému súdu poštovou prepravou 7. januára 2022.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom

súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

8. Podľa § 40 ods. 2 zákona o ústavnom súde podanie podané v elektronickej podobe bez autorizácie podľa zákona o e-Governmente je potrebné ústavnému súdu dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa zákona o e-Governmente; ak sa dodatočne nedoručí ústavnému súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Ústavný súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

9. Citované ustanovenie zákona o ústavnom súde (ale obdobne i § 125 ods. 2 Civilného sporového poriadku, pozn.) jednoznačne inštruuje, že podania vo veci samej urobené v elektronickej podobe musia byť autorizované podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o e-Governmente“). Autorizácia sa vykonáva zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou podľa zákona č. 272/2016 Z. z. o dôveryhodných službách pre elektronické transakcie na vnútornom trhu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o dôveryhodných službách) v znení neskorších predpisov. Podanie uskutočnené podľa zákona o e-Governmente je doručené súdu uložením správy, t. j. okamihom, odkedy je správa objektívne dostupná prijímateľovi v jeho elektronickej schránke (§ 32 zákona o e-Governmente). Lehota na doplnenie podania vo veci samej je hmotnoprávna a nie je možné ju predĺžiť (dôvodová správa k Civilnému sporovému poriadku, tiež *Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol.* Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016. 441 s.)

10. Bez potreby sumarizácie tvrdení sťažovateľa, ktorými sa domáhal poskytnutia ústavnoprávnej ochrany jeho namietaných práv, ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ, resp. jeho právny zástupca, doručil ústavnému súdu 11. októbra 2021 elektronické podanie (ústavnú sťažnosť, pozn.), ktoré neobsahovalo elektronický podpis, a predložená fotokópia plnej moci na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom bola doručená bez priloženia osvedčovacej doložky zaručenej konverzie z listinnej podoby plnomocenstva do jeho elektronickej podoby, ktorej vytvorenie ustanovuje zákon e-Governmente a jej obsahové náležitosti vrátane bezpečnostných prvkov bližšie upravuje vyhláška Ministerstva investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie Slovenskej republiky č. 70/2021 Z. z. o zaručenej konverzii. Keďže listinná podoba ústavnej sťažnosti bola ústavnému súdu doručená až 7. januára 2022 (bod 5 tohto uznesenia, pozn.) a plná moc na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom nebola v kvalifikovanej podobe ústavnému súdu predložená vôbec, ústavný súd uzatvára, že sťažovateľ elektronické podania v zákonom ustanovenej lehote (§ 40 ods. 2 zákona o ústavnom súde) nedoplnil, a preto ústavný súd na jeho podanie nemusel prihliadať. Pre nesplnenie podmienky doplnenia neautorizovaného elektronického podania v zákonom ustanovenej lehote neprichádzala v danej veci do úvahy ani výzva na odstránenie nedostatkov návrhu na začatie konania podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

11. Na internetovej stránke ústavného súdu v sekcii „Elektronické služby“ sa okrem linku na formulár na elektronické podanie na začatie konania pred ústavným súdom, ktorým možno iniciovať všetky typy konaní upravených v prvom oddiele siedmej hlavy ústavy patriacich do právomoci ústavného súdu (a ktoré využila i sťažovateľka pozn.), nachádza aj upozornenie

v tomto znení: „Elektronické podanie na začatie konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky musí podávajúci podpísať kvalifikovaným elektronickým podpisom (KEP). V prípade, ak podanie podáva právny zástupca v mene svojho klienta, je potrebné, aby splnomocnenie právneho zástupcu, ktoré má tvoriť prílohu podania, bolo už pred priložením k formuláru podania podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom (KEP) klienta. Ak klient nemá kvalifikovaný elektronický podpis, možno splnomocnenie doručiť Ústavnému súdu Slovenskej republiky buď v elektronickej podobe vykonaním zaručenej konverzie jeho podpísaného originálu z listinnej podoby do elektronického dokumentu alebo doručiť podpísaný originál splnomocnenia v listinnej podobe poštou, prípadne osobne.“

12. Sťažovateľ, resp. jeho právny zástupca, sa už uvedenými zákonnými ustanoveniami dôsledne neriadil, pretože ústavná sťažnosť a splnomocnenie na zastupovanie neboli ústavnému súdu doručené v zákonom aprobovanej podobe ani v dodatočnej zákonnej lehote (bod 10 tohto uznesenia, pozn.), v dôsledku čoho podanie sťažovateľa nespĺňa zákonom ustanovené formálne náležitosti, čo samo osebe predstavuje dôvod na odmietnutie jeho ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

13. Z dôvodu odmietnutia ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa nezaoberal, pretože rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia označených práv.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. februára 2022

Miloš Maďar
predseda senátu